

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Grønkebings glade Gavtyve (Lau Lauritzen Sr., DK, 1925)
Nordisk Films Kompagni

Ps 1 (pdf: p. 2–62)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Grøn Købings Glade Gavtyve

Nr. ~~DE~~, 9 P 51

GRØNKØBINGS GLADE GAVTYVE (DK, 1925)
Lau Lauritzen, 1925)

Fy og Bi

Grønkøbings glade Gavtyve.

Lystspil af A.V. Olsen.

Personerne:

Sagfører Kvist, kaldet "Vindspilleren".

Fabrikant Gedde.

Grete, hans Datter.

Bankdirektør Krogh.

Ove, hans Søn.

Enkefru Lassen, Rullekone.

Hilda, hendes Datter.

Bang, Opfinder.

Fyrtaarnet.

Bivognen

B i p e r s o n e r :

Bogholder Mikkelsen.

Assistenten

Betjent Jeppesen.

5. Bankbygningen. Bankdirektøren kommer - jager Børnene væk fra

Trappestenen - skulder ud: Børnene står i passende Afstand
for sig selv, mens de sutter videre paa deres Slikpinde. -

Bankdirektøren er gaaet ind, indtager Børnene deres
gamle Plads paa Trappestenen.

6. Sagfører Kvists (Vindspilleren) Kontor. Vindspilleren taler
med Assistenten Berg. - Vindspilleren forklarer, hvor haabløs
det er at skaffe Kapital i denne Ravnekrog, der er ingen, der
vil love vist Penge ud i nogetstund.

Opfinderen siger: "Jamen det er dog en Opfindelse af revolution-
ær art, og der vil kunne tjenes mange Penge derpaa."

Vindspilleren svarer: "Selvom De fandt paa at forvandle Jord

til Kul, saa fik De ikke rejst 1000 Kr. i denne raadne Ravnekrog."

Grønkøbing er en lille idyllisk By ude

7. I Hullekælderen. Fru L ved Kysten, en By, der lever sit eget stille Liv fuldstændig uberørt af Tidens Arbejde, men siger, id

1. Grønkøbing set i Fugleperspektiv, man ser en lillebitte Havn og de mennesketomme Gader.

2. Parti ved Havnen. Et Par Fiskere **siddér** og sover over deres Garn.

Grønkøbings Stolthed.

3. Grønkøbing Bank. En lille Bankbygning med jernstængede Vinduer. Paa Trappestenen sidder nogle Børn og leger med et mekanisk Legetøj, og de sutter paa Slikpinde.

4. Bankdirektøren og Fabrikanten følges ad Gaden hilses af alle og skilles ved et Hjørne.

5. Bankbygningen. Bankdirektøren kommer - jager Børnene væk fra Trappestenen - skælder ud. Børnene staar i passende Afstand

9. og ser paa ham, mens de sutter videre paa deres Slikpinde. - Saasnart Bankdirektøren er gaaet ind, indtager Børnene deres gamle Plads paa Trappestenen.

6. Sagfører Kvists (Vindspilleren) Kontor. Vindspilleren taler med Opfinderen Bang. - Vindspilleren forklarer, hvor haabløst

10. det er at skaffe Kapital i denne Ravnekrog, der er ingen, der vil vove sine Penge ud i noget som helst.

Opfinderen siger: "Jamen det er dog en Opfindelse af revolutionær Art, og der vil kunne tjenes mange Penge derpaa."

Vindspilleren svarer: "Selvom De fandt paa at forvandle Jord

til Kul, saa fik De ikke rejst 1000 Kr. i denne raadne Ravnekrog."

7. I Rullekælderen. Fru Lassen ifærd med at rulle Tøj.

Datteren Hilda kommer ind i Overtøj parat til at gaa til sit Arbejde, men siger, idet hun ser Moderen:

Mor, skal jeg gaa op med Sagførerens Kaffe først, før jeg gaar?

Hvorpaa Moderen med ud i Køkkenet og giver hende Bakken, og siger til hende, idet hun giver hende Avisen:

8. Sagførerens Kontor. Hilda kommer ind med Bakken og sætter den hen til Sagføreren, som siger til hende, idet hun gaar:

"Hils mine smaa Venner, jeg kommer nok et lille Løb derhen i Formiddag." hvorefter han fortsætter sin Samtale med Bang, mens han laver Kaffen til og rører om i den. Opfinderen gaar hen til ham og taler indtrængende om sin Ide, og Vindspilleren nikker ivrig med Munden fuld af Mad og siger: for hans infame Sværterier."

"De har fuldkommen Ret, jeg tillader mig bare at tvivle, men vi kan jo gøre et Forsøg."

9. Bankdirektørens Kontor. Bankdirektør Krogh sidder i sin magelige Kontorstol og læser sin Morgenavis.

Udenfor Banken Fabrikant Gedde i stor Hast kommer og gaar ind i Banken - jager Børnene væk. "Kunde I ikke finde en anden Legeplads", saa gaar han ind.

10. Forlokalet i Banken. Der sidder Bogholder Mikkelsen og Bankens Elev - dette er hele Personalet. - Mikkelsen en Type lignende Forfatteren Engelstoft. - Eleven en fladnæset Dreng med højt lyst Haar.

Det koger Fabrikant Gedde farer gennem Lokalet, idet han slynger

et "Godmorgen" til Mikkelsen.

"Direktøren er derinde"?

Mikkelsen nikker: "Ja, han er derinde".

11. Bankdirektørens Privatkontor. Gedde farende ind til Bankdirektøren, river en Avis op af Lommen og siger:

"Har De set, hvad Vindspilleren er ude med?"

Saa viser han Bankdirektør Krogh den bestemte Artikel i Avisen, og siger til ham, idet han giver ham Avisen:

"Vil De bare læse de tre Linier der!"

Og Krogh læser:

man vil haabe, at det.....

Maaske kan man kalde Byen smuk, men jeg erklærer den for at være en søvrig ideforladt Ravnekrog, som regeres af en Flok tomme og selvglade Bedsteborgere, og saalænge at disse Mænd ikke indser.....

Bankdirektøren læser dette og slaar sin Næve i Bordet og siger:

"Det er sgu dog for galt, at man skal taale saadan en

Fyr og daglig være udsat for hans infame Smørerier."

Fabrikant Gedde er meget opbragt og stiller sig i Positur og siger:

"Hvad om vi bad den Mand komme herhen til en Konference og vi to tog os lidt af hans Opdragelse".

Bankdirektøren tænker lidt over Tingene og siger:

"Det var maaske ikke nogen daarlig Ide, men saa tror jeg, De skal lade mig føre Ordet, for De er for hidsig, kære Gedde, og De maa ikke blive vred, og saadan en Mand skal tages med overlegen Værdighed."

Gedde bliver fortørnet, stirrer paa ham og siger:

"Hvad vil det sige? Vil De dermed sige, at jeg ikke er i Besiddelse af Værdighed?"

Det koger i Gedde, og han er lige ved at faa et af sine koleriske

Anfald. - Bankdirektøren forsøger at dæmpe paa hans Vrede. I det samme banker det paa Døren. - Bogholder Mikkelsen kommer ind - lukker omhyggeligt Døren efter sig og siger:

"Der er en, der gerne vil tale med Bankdirektøren - det er ham, Vindspilleren."

De to Herrer ser et Øjeblik paa hinanden. - Bankdirektøren er den, der først fatter sig og siger:

"Værsgo, lad ham komme ind".

Mikkelsen gaar og Bankdirektøren siger:

"Værsgo, saa kan De føre Ordet."

Men nu vil Gedde ikke, og de Herrer mundhugges saa smaat og lægger ikke Mærke til, at Vindspilleren træder ind og stiller sig lige indenfor Døren og ser smilende hen paa de to. -

Nu udspilles der en Scene, hvor Vindspilleren fremfører sit Ærinde, der drejer sig om at laane 20,000 Kr. til Opfinderen Bang. Gedde der har trukket sig lidt tilbage og overladt Ordet til Bankdirektøren kan dog ikke tilbageholde et Udbrud af Latter, der gaar over i, at han rækker Armene mod Himlen og vrider sig rundt ved at høre Vindspillerens Anmodning. Bankdirektøren bevarer dog sin Værdighed og siger:

"Tror De, jeg smider Bankens Midler ud til saadant noget Gøgl?"

Hele Scenen ender med, at man forsøger at reprimandere Vindspilleren for hans Artikel, men med det Resultat, at det bliver de Herrer, der savner Svar og efterlades dumt gloende paa hinanden, naar Vindspilleren bukkende trækker sig tilbage.

For-
12. Bankens Lokale. hvor Opfinderen Bang opholder sig ventende.

Vindspilleren kommer, han ryster smilende og ringeagtende paa

Hovedet og siger, idet han peger hen mod Direktørkontoret:

"De er endnu mere fladpandede, end jeg havde forestillet mig."

hvorefter de gaar.

Mikkelsen stirrer maabende og forfærdet efter dem. Bankdirektøren og Gedde kommer ud i Forkontoret, ser at Vindspilleren og Opfinderen er gaaet - kalder med en Hovedbevægelse Mikkelsen hen til sig og spørger:

"Jeg synes, her blev talt"?

"Sagde han noget? Hvad sagde han?" spørger Gedde hid-sigt. Og Mikkelsen maa i Ydmyghed referere Vindspillerens Replik med det Resultat, at Gedde griber ham i Kraven og raaber:

"Hvad siger De"!

Bankdirektøren sender Mikkelsen et knusende Blik og siger:

"Gaa hen og pas Deres Arbejde."

13. En Børnehave. Madam Lassens Datter Hilda er beskæftiget med Børnene i en Skolestue. De smaa er optaget af at brodere i Stramaj, og nogle strikker. Her havde Rullekonens Hilda fundet sig en Virksomhed i den af Vindspilleren oprettede Børnehave. En af de smaa Piger kommer hen til Hilda og viser hende sit Stykke Stramaj, hvorpaa der er broderet en Ko. Hun har netop afsluttet det ene Horn, som sidder ganske forkert - Hilda forklarer og piller de sidste Sting op og syr et Par Sting for hende.

14. Paa Gaden. Man ser Vindspilleren og Opfinderen Bang tage Afsked med hinanden. Bang siger:

"Tag det nu bare med Ro, jeg finder nok paa en Udvej".

15. Hjemme hos Fabrikant Gedde.

Gedde kommer ind paa sit Kontor og gaar opbragt op og ned ad Gulvet - smider sig i en Stol ved Skrivebordet - Døren gaar op - og hans Datter Grete træder ind.

Grete - en nydelig ung Dame, ret moderne klædt - Hun gaar hen til Faderen, lægger sin Arm om hans Skulder og siger:

"Har Du saa tænkt over det, vi talte om."

"Hvad er det, vi har talt om", svarer han.

"Jo, Far, det var jo om det Tilskud til Børnehaven" -

Gedde ryger op af Stolen som stukket af en Brems og hugger sin Næve ned i alle sine Papirer.

"Du mener, at jeg skulde støtte denne Flab - denne Vindspiller - denne Nar - denne Dumling - denne - denne -"

Han leder efter Ordene - "Ikke 5 Øre af de Penge, jeg har, skal nogensinde blive stillet til hans Disposition!"

Grete trækker sig tilbage mod Døren, idet hun siger:

"Du behøver ikke at overfuse mig paa den Maade, Far -

det er jo kun en Anmodning, og Du kan nøjes med at sige Nej."

Idet hun gaar, vender hun sig i Døren og siger med et Smil:

"Har Du forresten set, hvad han har skrevet i

Morgenavisen idag - man kan jo ikke kalde ham uvittig. Hun ler og lukker Døren".

Gedde springer hen og river Døren op og raaber:

"Jeg vil bede Dig tale med mere Respekt til Din Far."

21. Et Par af Byens Borgere gaar forbi ude paa Gaden - kigger ind hvorefter han knalder Døren i og traver ophidset op og ned ad Gulvet.
22. De to Herrer, hvor den ene siger:
16. I Børnehaven. Skolestue. - Undervisning som i det forrige Billede af Børnehaven. Vindspilleren kommer ind - siger Goddag - idet han smilende nikker rundt til de forskellige Børn. Han hilser ligeledes venligt paa Hilda:
- "Naa, hvordan gaar det? Børnene er vel raske og tilfredse?" og giver sig i Snak med et af dem. - Alle Børnene er ivrige efter at vise ham deres Arbejde, og man ser paa deres glade Ansigter og deres Øjne, at de alle elsker Vindspilleren. Saa klapper han i Hænderne og siger:
- "Skal vi saa gaa lidt ud paa Pladsen og lege."
- Børnene lægger ivrigt deres Sytøj fra sig og følger med ham, og Hilda følger smilende efter.
17. Skolegaarden. Børnene kommer stormende ud, de tager hverandre i Hænderne og danner en Rundkreds, og saa begynder Legen - de vandrer rundt - standser - tramper i Jorden, klapper i Hænderne og synger.
18. Udenfor Skolegaarden. Fabrikant Geddes Datter Grete kommer gaaende ind gennem Indgangen til Skolegaarden - standser - og ser smilende paa de legende Børn og paa Vindspilleren.
19. Nærbillede af Grete, hvis Øjne følger Vindspilleren.
20. Vindspilleren opdager Grete - afbryder Legen - og gaar hen til hende. De hilser ret fortroligt paa hinanden og gaar passiarende langsomt rundt paa Pladsen, mens Hilda fortsætter Legen med Børnene.

21. Et Par af Byens Borgere gaar forbi ude paa Gaden - kigger ind over Stakittet og standser.

22. Nærbillede af de to Herrer, hvor den ene siger: "Kan Du se, det er Geddes Datter og ham - Vindspilleren, det vilde vist mere Gedde at se."

"Kan Du se, det er Geddes Datter og ham - Vindspilleren, det vilde vist mere Gedde at se."

De gaar videre.

Vindspilleren taler fortroligt med Grete og kigger hende i øjnene.

Børnene kommer løbende derhen og siger til ham:

"Kommer Du ikke og leger med?"

Han bøjer sig ned over dem:

"Nej, nu maa I pænt lege med Frøkenen, jeg skal nok komme i Morgen og lege med Jer igen."

hvorefter han og Grete gaar.

Den Dag ankom der to Fremmede til Byen.

23. Fyrtaarnet og Bivognen kommer og tager Opstilling paa et Gadehjørne. - Fyrtaarnet spiller paa Banjo og Bivognen danser.

De Forbigaaende standser og kigger paa de to mærkelige Fremtoninger, og Børnene kommer løbende og stiller sig op og ser henrykt paa dem.

Vindspilleren og Frk. Grete Gedde kommer gaaende - ser de to mærkelige Fyre - standser - og diskuterer dem smilende.

Der samler sig flere og flere omkring, og Fyrtaarnet og Bivognen anstrenger sig mere og mere for at faa Succes hos den forsamlede Mængde. Den tykke Betjent Jeppesen kommer farende - baner sig Vej gennem Mængden og lægger sine to tunge Næver paa Skuldrene af de to Optrædende:

"De er anholdt! - Tror De, De kan spille Circus midt paa Gaden"?

De to Kunstnere ser meget betuttede ud.

24. Nærb. af Vindspilleren og Frk. Grete. Man ser, at han følger Optrinet.

Pludselig maser han sig frem - han borer sig ind mellem Mængden og stiller sig op foran Betjent Jeppesen:

"Hvad Pokker, er det nu ogsaa forbudt at være morsom i denne Kællingeby?"

Betjent Jeppesen svarer:

"Det er et Par Landstrygere, Hr. Sagfører, og jeg maa anholde dem for Løsgængeri."

Men Vindspilleren svarer:

"De behøver ikke at anholde nogen, jeg garanterer for de to."

Jeppesen vender sig mod Bivognen:

"Hvad er De"?

Bivognen svarer:

"Jeg er sulten - det er vi begge to -"

Tilskuerne jubler. - Vindspilleren kan ikke lade være at smile og siger til Jeppesen, idet han slaar ham paa Skulderen:

"Kære Jeppesen, De kan rolig lukke Lovens aarvaagne øje, jeg tar mig som sagt af de to Herrer".

Jeppesen tænker sig et øjeblik om og svarer:

"Ja, naar Prokuratoren garanterer for dem, saa skal jeg gerne lade dem slippe."

Vindspillere beder de to følge med, og de gaar under Mængdens Jubel.

Udenfor Rullekælderen!

25. Rullekældereren. Vindspilleren præsenterer de to fremmede og beder Md. Lassen give dem noget at spise paa hans Regning.
Md. Lassen ser godlidende fra den ene til den anden:
"Herregud, hvor har De nu hittet de to Stabejsere?"
Fyrtaarnet retter sig og bukker høfligt for Md. Lassen:
"Undskyld, vi er ikke Stabejsere, vi er Kunstnere paa Gennemrejse."
Md. Lassen ser imponeret paa dem:
"Ja, ja,, man kan jo ikke altid skue Hunden paa Haarene, men nu skal jeg sørge for lidt Mad, det gaar nok i vores Tid."
Vindspilleren nikker venligt til de to og gaar op til sig selv. Fyrtaarnet og Bivognen sætter sig - anvist af Md. Lassen - som gaar ud i Køkkenet.
26. Nærbillede af Fyrtaarnet og Bivognen, der ser sig om i Lokalet og opdager Papegøjen.
27. Nærbillede af Papegøjen, som kigger paa de fremmede og siger:
"Det gaar nok i vores Tid" -
Billedet toner bort.
28. Herreværelse hos Fabrikant Gedde: Udstyret med solid borgerlig Smag. - Gedde sidder og læser Avis. - Grete er fordybet i en Roman. Telefonen ringer. - Gedde tar den. - Hans Ansigt opklares af et stort Smil:
"Goddag Ove - er Du kommen hjem fra Rejsen...."
29. Værelse hos Bankdirektør Krogh: Ove Krogh, Bankdirektørens haabefulde Søn, en lapset ung Mand taler i Telefonen.

30. Geddes Herreværelse. Gedde taler:
 "Tænk, har Du købt Bil i Hovedstaden.....til Lykke!"
31. Værelse hos Krogh. Ove spørger med kælent Smil om Grete er hjemme.
32. Geddes Herreværelse. Gedde kalder Grete til Telefonen. Hun rejser sig uvilligt og tager Telefonen.
33. Værelse hos Krogh: Ove taler smilende:
 "Maa jeg hente Dig om en halv Time.....saa kører vi en Tur i min Bil.....det er en smart Vogn....first class!"
34. Geddes Herreværelse: Grete svarer mut og afvisende. Hun har ikke Tid. Saa lægger hun Telefonen.
35. Værelse hos Krogh: Ove rejser sig ærgerlig og retter paa sit Slips:
 "Saa kan hun ved Gud blive fri!"
36. Geddes Herreværelse: Grete gaar hen for at genoptage Romanlæsningen. Gedde ser bistert paa hende:
 "Hvordan er det, Du behandler den unge Krogh?...Du ved jo godt at....."
 Grete rejser sig irriteret:
 "Jeg ved godt, at Du gerne vil have mig gift med Banken. ...men i den Henseende bestemmer jeg selv."
 Gedde ser bestyrtet paa Datteren og klasker Haanden i Stolens Armlæn:
 "Er Du fra Forstanden! Hvordan er det, Du vover at optræde overfor Din Far!"

37. Herreværelset. Gedde rejser sig for at holde Tordentale. Grete snapper sin Roman og løber ud. - Gedde tørrer Sveden af Panden og sætter sig brummende i Stolen.

Afblænding.

- Hos Madam Lassen fandt Fyrtaarnet og Bivognen et nyt Hjem, og Madam Lassen fandt i dem en udmærket Hjælp. 38. Fyrtaarnet og Bivognen ifærd med at rulle Tøj.

Her skal findes paa saa mange Morsomheder for Fyrtaarnet og Bivognen, at det vil fylde mindst $1/3$ af en Akt.

Vindspilleren forbereder sig imidlertid paa en stor Tale, som han vil holde for Byens Borgere, nu skulde der for Alvor ruskes op i Gemytterne.

39. Man ser Vindspilleren med kraftige Bevægelser holde Tale som til en stor Forsamling af Tilhørere. Den unge Pige - Md. Lassens Datter kommer ind med Kaffe eller The - eller eventuelt et Brev fra Frk. Gedde. Hun morer sig over ham, som ikke bemærker hende ligestraks. Han beder hende sige til dem alle i Kælderen, at han i Aften vil holde Prøve paa sin store Tale, om de vil komme op og agere Tilhørere. - Hun lover det, og gaar. -

40. Vindspillerens store Prøvetale.

Han har indrettet sit Kontor som en Mødesal, stillet et lille Bord med Vandkaraffel og Glas i den ene Ende og anbragt 4 Stole i den anden Ende af Kontoret. - Det banker paa Vindspillerens Dør - han gaar hen og lukker op - og ind træder forsigtigt

de fire Tilhørere. - Med. Lassen med Datter - Fyrtaarnet og Bivognen. - Han anviser dem højtideligt Plads paa de 4 Stole og stiller sig selv hen bag det lille Bord. - Han fører sig ganske op, som om han stod overfor den store Forsamling - rømmer sig - og skænker lidt Vand op i Glasset - drikker - farer med Haanden gennem Haaret - samler sig og sender pludselig et Par hvasse Øjne udover Forsamlingen. -

Saa kommer Talen - der ledsages af kraftige Gestus: Han slaar i Bordet med begge Hænder paa samme Tid - og han rækker Armene mod Himlen - han rækker begge Arme frem som om han greb den søvnige By i Skuldrene og ruskede den. - Et Sted i sin Tale bryder han af og henvender sig privat til sine 4 Tilhørere:

"Ser De, her venter jeg, at alle Tilhørerne vil klappe, og det er ogsaa nødvendigt, for at jeg kan gaa videre, og derfor vil jeg bede Dem om at klappe paa dette Sted. - Nu tager vi et lille Stykke tilbage."

Derefter gentager han sin sidste Replik som han først sluttede og ser stolt udover Forsamlingen.

De fire Tilhørere klapper og raaber "Bravo". Han bukker med et let Smil ser sig om til alle Sider:

"Tak tak" siger han -

"men hør nu videre, saa skal De sikkert faa mere Grund til at klappe."

Herefter udvikler han sin Plan om Opbygningen af en Fabrik for Udnyttelsen af Bangs Patent, og han taler her saa kraftigt, at baade Glas og Vandkaraffel ryger henad Gulvet, idet han med en flot Gestus ender sin Tale og slaar ud med Haanden.

Billedet toner væk.

41. I Bankdirektørens Privatkontor er der Sammenkomst. 4-5 af Byraadsmedlemmerne drøfter med Bankdirektøren Vindspillerens Opfordring til sit store kommunale Møde.

De ~~enes~~ enes sluttelig om at overvære Mødet for - om ikke andet - saa dog ved deres Nærværelse - at lægge en Dæmper paa Vindspillerens allerede frygtede Mund.

Og saa kom selve den store Aften!

42. Man ser Salen, der lidt efter lidt fyldes med Tilhørere. - Folk diskuterer - stikker paa Næven - siger vittige Bemærkninger til hverandre.

Man ser Fyrtaarnet og Bivognen, Mad. Lassen med Datter blandt Tilhørerne. De holder en lille kort Raadslagning, hvor de enes om, at det klogeste vil være, at de spreder sig i Salen, da de saa vil kunne virke bedre end ved at sidde samlede i en Klump.

Oppe paa en af de forreste Rækker har Bankdirektøren og Gedde samt flere af Byens Spidser anbragt sig i Haab om alene ved deres Blik at kunne tæmme Taleren, saa han vil holde sig indenfor rimelige Grænser.

Bivognen kommer op til netop denne Stolerække, gaar stilfærdigt hen og maser sig ned mellem Bankdirektøren og Gedde. Fyrtaarnet finder ligeledes et for sig passende Sted - de to Damer sætter sig sammen nogle Rækker længere tilbage. - Vindspilleren træder op paa Talerstolen - hilser paa Forsamlingen - og begynder sit Foredrag ganske som han har indstuderet det derhjemme. - Man ser ind imellem forskellige Billeder af de forskellige Tilhørere. - Nogle er haanlige - andre skeptiske - og atter andre ganske sløve og ligegyldige.

Bivognen synes allerede begejstret og skubber til de fornemme Herrer med Albuen, naar han synes, der er noget, der er rigtig godt. - En Gang bliver han saa ivrig, saa han klasker Bankdirektøren paa Knæet, og da Vindspilleren naar til Stedet, hvor der skal klappes, bryder han ud i rasende Bifald - Fyrtaarnet ligeledes - og Madam Lassen og Datter klapper og larmer paa en for denne By ganske upassende Maade.

Men det er ogsaa de eneste i hele Forsamlingen, der viser Bifald - alle andre ser forbavset paa dem og ser spørgende paa hverandre:

"Hvad er Meningen mon med det hele?"

Vindspilæren takker for det hjertelige Bifald og gaar videre.

Bankdirektørens Ansigt har efterhaanden faaet et overbærende, smilende Udtryk. - Han har allerede vejret Vindspillerens Fiasko - Han retter sig i Sædet - og drejer Hovedet og ser tilbage over Forsamlingen, saa enhver i Salen kan se, at Bankdirektøren smiler. -

Vindspilleren slutter sin Tale, og kun de samme 4 som før viser Begejstring.

Bankdirektøren rejser sig og gaar op paa Talerstolen, som Vindspilleren bukkende overlader ham.

I samme Nu han staar paa Talerstolen, bryder hele Forsamlingen ud i Bravo-Raab og klapper paa nær de fire begejstrede fra før.

Bankdirektøren takker og hilser naadigt, hvorpaa han begynder - En af hans første Replikker er:

"Ja, kunde Byens Lykke skabes med store Armbevægelser

og glimrende Løfter og fede Ord, saa vilde Sagfører Kvist sikkert være den rette Mand."

Han har straks hele Forsamlingen med sig, og da han lidt efter fremkommer med følgende Replik:

"Jeg vil ogsaa tro, at det faldt i Hr. Sagførerens Smag, om vi indrettede Raadhuset til Biografteater og vore Banklokaler til Natklub!"

er det lykkedes ham fuldstændig at faa den stakkels Vindspiller udleveret til Grin. - Forsamlingen opløses under stor Munterhed.

Vindspilleren og hans fire Tilhængere staar tilbage. Frk. Gedde, der, uden at nogen har bemærket hende, har overværet Mødet - kommer frem fra det nederste af Salen - hun gaar hen til Vindspilleren - han hilser mat paa hende - og hun ser deltagende paa ham. Ogsaa Opfinderen Bang kommer nu tilstede meget nedslaaet.

Pludselig siger Vindspilleren "Godnat" og forlader Salen. De ser alle forbauset efter ham. - Frk. Gedde griber

Md. Lassen i Armen og siger:

"Hvad vil han! Hvor gaar han hen!"

Md. Lassen beroliger Frk. Gedde og siger:

"Aa, han gaar nok bare bare hjem for at faa lidt Fred og tænke over Sagen."

De bevæger sig alle mod Udgangen.

Billedet toner væk.

43. Hjemme hos Vindspilleren. Han kommer ind - smider sin Hat - og giver sig til at trave op og ned ad Gulvet.

44. Gade nedenfor Vindspillerens Kontor - altsaa udenfor Rullekælderen. Md. Lassen og Datteren, Fyrtaarnet og Bivognen samt Frk. Gedde kommer. De ser op mod Vindspillerens Vindu - konstaterer, at der er Lys.

Md. Lassen siger:

"Der kan De se, hvad jeg sagde, han er gaaet hjem for at tænke over Tingene, De skulde ta og gaa med derop, Frk. Gedde."

Frk. Gedde kigger op mod Vinduet, ryster paa Hovedet og siger til Md. Lassen:

"Nej, det tør jeg ikke - men hils ham mange Gange."

De fire gaar ind i Huset. Frk. Gedde, der har sagt "Godnat" trækker sig lidt baglæns ud paa Gaden og kigger op mod hans Vinduer, somom hun ventede at faa et Glimt af ham - der er rullet ned. -

45. Oppe hos Vindspilleren banker det sagte paa Døren.

Han standser sin rastløse Vandring - gaar hen og lukker op.

Stilfærdigt træder Md. Lassen indenfor - de andre er lige bagved hende.

Vindspilleren siger:

"Værsgo og kom ind" -

og genoptager sin Vandring frem og tilbage paa Gulvet.

De fire er kommet helt ind - staar lidt henne ved Døren og Bivognen bliver lidt forlegen, men svarer, da han faar tænkt sig kigger.

"Det var Md. Lassen er den første der tager Mod til sig og siger: over og blev Albrygger."

Vindspilleren "Jeg synes ellers, det vilde blive saa dejligt, hvis med et lille Byen kunde komme til at se saadan ud, som Hr. Prokuratoren sagde, men man kan jo ~~nok~~ tænke sig, at Bankdirektøren og Fabrikanten er klogere, end Prokuratoren, som er saa ung - det er jo saa rimeligt."

Datteren trækker Moderen i Ærmet og siger:

46. Nede paa Gaden har Frk. Godde staaet paa det modsatte Fortov og stirret op mod Vinduet, hvor hun med Mellemrum har set

Vindspilleren er standset brat og ser forbauset paa Md. Lassen:

Vindspillerens Skygge vandrer over Gardinet. - Hun ser hende "Ja" - nikker han smilende - "det er jo saa rimeligt" Gaden, hører der kommer nogen - skynder sig derfor hjemad.

Bivognen gaar pludselig et Par Skridt frem og siger med Overbevisning. skete altsaa denne Gang ingen Forandring i Ursæksning,

"Det er ikke fordi de er klogere, det er fordi de er gerrige" "Hvis jeg havde Penge, saa skulde der være Musik i Gaderne hver Dag". gennem Byens Gader, - Jeppe-

47. Fyrtaarnet ser misbilligende paa Bivognen: ikke overstiger en

Cyolist for "Det passer sig ikke, at Du snakker med om saadant noget, og hvor mon Du skulde faa Penge fra."

Bivognen som ikke vil lade sig feje af siger:

48. I Rullekalender en Onkel, som rejste til Amerika og blev smadderrig-" Vindspilleren som med et lille Smid har hørt paa Samtalen nærmer sig nu og ser fra den ene til den anden og siger saa til Bivog-

nen: Lassen bliver ganske forskrækket og tror, at hendes to

Hjælper "Hvad er det for en Onke, De taler om?"

Bivognen bliver lidt forlegen, men svarer, da han faar tænkt sig

lidt om: jeg skal nok sende dem op til Prokuratoren - de har vel ikke gjort noget? "

"Det var en almindelig Onkel Peter jeg havde, som rejste over og blev Ølbrygger."

Vindspilleren staar lidt og ser tankefuldt paa ham, drejer sig med et lille Smil væk og spaserer videre.

Md. Lassen spørger, om hun skal lave Prokuratoren en Kop Kaffe, hvilket han takkende afslaar, hvorefter de fire, stilfærdigt som de kom, trækker sig tilbage.

46. Nede paa Gaden har Frk. Gedde staaet paa det modsatte Fortov og stirret op mod Vinduet, hvor hun med Mellemrum har set Vindspillerens Skygge vandre over Gardinet. - Hun ser henad Gaden, hører der kommer nogen - skynder sig derfor hjemad.

Der skete altsaa denne Gang ingen Forandring i Erønkøbing, og Dagene gik som før. -

47. Fyrtaarnet og Bivognen med Rulletøj gennem Byens Gader. - Jeppe- sen paa Gadehjørnet dirigerer Færdslen, der ikke overstiger en Cyclist foruden Fyrtaarnaat og Bivognen og en enkelt Fodgænger.

49. Fyrtaarnet og Bivognen ved deres Rulleveje kommer fredeligt trækkende nedad Gaden - pludselig kigger de foroverst frem

Men saa en Dag!

48. I Rullekældeben.....Prokuratoren kommer styrtende ned, han har en Avis i Haanden og et Par andre Papirer - han spørger synligt ophidset efter Bivognen.

Md. Lassen bliver ganske forskrækket og tror, at hendes to Hjælpere har gjort noget forkert:

"De er ude med Rulletøj, men de kommer ligestraks, jeg skal nok sende dem op til Prokuratoren - de har vel ikke gjort noget? " -

Prokuratoren gentager:

"Gjort noget! Nej, kun det Md. Lassen, at Bivognen har arvet 2 Millioner, og det er endda Dollars."

Md. Lassen staar med aaben Mund og stirrer paa ham, saa sætter hun sig stille ned paa en Stol - folder sine Hænder - og græder.

Vindspilleren ser paa hende og gaar hen til hende og siger:

"Det er da ved Gud ikke noget at tude for Md. Lassen"

Md. Lassen pudser sin Næse:

"Jo, jeg synes altid saadant noget er saa rørende."

Vindspilleren farer hen til Døren for at kigge efter Fyrtaarnet og Bivognen, ser dem ikke - siger til Md. Lassen:

"Vær rar og send dem op til mig, saasnart de kommer."

hvorpaa han forsvinder opad Trappen med sin Avis og sine Papirer.

Md. Lassen tager sig nu sammen - springer op og iler op paa Gaden for at se efter sine Hjælpere, hun kan ikke se dem og begynder at løbe nedad Gaden.

Den lykkelige Arving som intet aner.

49. Fyrtaarnet og Bivognen med deres Rullevogn kommer fredeligt trækkende nedad Gaden - pludselig kigger de forbavset frem for sig - et Stykke nede i Gaden ser de Md. Lassen med alle Sejl oppe nærme sig i fuld Firspring - de bliver ganske læmmede af Synet - og gaar fuldkommen i Staa.

Md. Lassen naar dem - griber fat i Bivognen og ryster Vindspilleren rejser sig nu med et bredt Smil og kommer hen til ham - og skal til at buse ud med den store Nyhed - men brister i Graad og kan ikke faa sagt et Ord.

Fyrtaarnet og Bivognen tror, at der er sket en Ulykke

og forsøger at berolige hende. Md. Lassen kommer da saa meget til sig selv, at hun kan faa sagt:

Bivognen: "Skynd Dig at komme hjem til Sagføreren"!

De udbryder forskrækket som med een Mund:

Md. Lassen: "Har han skot sig"?

Md. Lassen giver sig kun Tid til at ryste paa Hovedet, men trækker dem med, og alle tre sætter fuld Fart paa hjemefter.

Md. Lassens Datter Hilda kommer og vil gaa ned i Rullekælderens - men standser, da hun ser de tre komme pilende nede i Gaden -

hun raaber forfærdet, da de nærmer sig: Ikke et Muk af det hele,

Fyrtaarnet: "Hvad er der i Vejen, Mor!"

faar kun Svaret:

"Ti stille og følg med".

Fyrtaarnet og Bivognen raaber med Rædsel i Stemmen:

"Sagføreren"!

og alle styrter opad Trappen.

50. Oppe hos Vindspilleren ryger Døren op med et Brag og ind tumler de fire - Fyrtaarnet og Bivognen standser lamslaaet, da de ser Vindspilleren i bedste Velgaaende ved Skrivebordet - de stirrer paa Md. Lassen:

"Han har jo ikke skot sig, som De sagde!"

Hun protesterer ivrigt:

"Det har jeg heller ikke sagt, det maa være noget

I har drømt!"

Vindspilleren rejser sig nu med et bredt Smil og kommer dem i

Møde, men Bivognen føler sig lidt irriteret, ser paa Md. Lassen

53: og hvisker til Fyrtaarnet:

"Det er Saten."

Vindspilleren rækker nu Haanden til Bivognen og siger:

De smiler: "Tillykke, Hr. Bivogn!" berolige ham og tale for-

Bivognen ser spørgende paa ham og siger:

Han siger: "Det er ikke min Fødselsdag i Dag,"

Md. Lassen begynder paany at græde og hvisper noget til Datteren. Vindspilleren nikker.

Vindspilleren siger: skal arve hans Penges?

Vindspilleren: "Deres Onkel Peter er død og efterlader Dem hele
"og sin Formue!" er det, De siger, der var?"

Bivognen spærrer Øjnene op og forstaar ikke et Muk af det hele,

53. Fyrtaarnet ligeledes. - hos hvem det ogsaa begynder at trække

Vindspilleren vedbliver: op paa Fyrtaarnet og paa Sagføreren

og siger: "De er nu Ejer af 2 Millioner Dollars, hvilket

"saa vil sige det samme som 10 Millioner Kroner."

Kamerater."

51. Nærbillede af Bivognen, der stirrer paa Sagføreren og begynder
Vindspilleren tager Md. Lassen og Datteren til Vids og siger:
at svømme som en Bokser, der er lige ved at blive slaaet ud.
"Godd, det skal ske, som De ønsker."

52. Bivognen vakler planløst nogle Skridt frem - vender sig og
kigger paa Sagføreren & vakler igen og stirrer saa paa den siger:
ene og saa paa den anden - ser pludselig ud som om han var
drukken - han griner fjollet for straks efter at se dybt alvor-
lig ud. med et underligt Smil baaede forbeudet og betaget af Sætue-

Md. Lassen der ængstelig har fulgt ham skriger pludselig:

Vindspilleren: "Han mister sin Forstand" Papirer og siger:

Fyrtaarnet springer hen og griber fat i ham for at forhindre
ham i at falde og stirrer ham ind i Ansigtet. nu nød, saa skal

vi siden drøfte, hvad vi skal foretage os."

53. Nærbillede af Bivognen - der begynder at samle sig - pludselig
Bivognen gaar hen til Sagføreren og siger:
aabner han Munden og siger:

"Hvor er Pengene?"

"Saa skal Md. Lassen have elektrisk Rulle"!

De samles nu alle om ham, søger at berolige ham og tale fornuftigt til ham.

Han siger til Vindspilleren:

"Siger De, at Onkel Peter er død?"

Vindspilleren nikker.

"Og at jeg skal arve hans Penge?"

Vindspilleren bekræfter stadig,

"og hvor mange var det, De sagde, der var?"

Vindspilleren svarer: "10 Millioner Kroner."

53. Nærbillede af Bivognen - hos hvem det ogsaa begynder at trække op til Graad. Han kigger op paa Fyrtaarnet og paa Sagføreren og siger, idet han peger paa Fyrtaarnet:

"saa skal han have de halve, for vi har altid været Kamerater."

Vindspilleren tager Md. Lassen og Datteren til Vidne og siger:

"Godt, det skal ske, som De ønsker."

Fyrtaarnet omfavner ham Gang paa Gang.

Bivognen som synes, det kan være nok med en enkelt Gang, siger:

"Lad være og vær saa kælen Dit lange Sivi!"

Md. Lassen græder og snyder Næse i en Uendelighed - og Hilda staar med et underligt Smil baade forbauset og betaget af Situationen.

Vindspilleren staar med Avisen og sine Papirer og siger:

"Her staar det altsammen, men det er paa Engelsk, saa De kan ikke læse det, men gaa nu ned, saa skal vi siden drøfte, hvad vi skal foretage os."

Bivognen gaar hen til Sagføreren og siger:

"Hvor er Pengene?"

Denne svarer smilende:

"Ja, det kan jo have lange Udsigter, før vi faar dem at se, der gaar ofte baade Aar og Dag, før en saadan amerikansk Arvesag kan komme i Orden, men det gør jo ikke noget, for hvad I nu har Brug for, for at klæde Her ordentligt paa og leve standsmæssigt, det kan I laane hos mig, - jeg skal nok ordne det hele - gaa nu foreløbig ned og kom lidt til Jer selv."

Bivognen stirrer - drejer sig ganske mekanisk og gaar, fulgt af de øvrige.

54. Alle fire kommer ned i Kælderen. Dernede staar der et Bud ventende med Tøj til Rulning, han bliver haanligt vist af - Rullen gaar ikke mere i Dag.

"men der er jo en Forretning omme paa det andet Hjørne, og hun skal jo ogsaa leve -" erklærer Bivognen.

"og skal vi saa have en Kop Kaffe med Wienerbrød", føjer han til.

Md. Lassen og Datteren springer afsted.

Fyrtaarnet gaar stilfærdigt omkring og ser forundret paa den lille Millionarving.

Bivognen er pludselig blevet tankefuld. Han vinker med et lille Kast med Hovedet Fyrtaarnet hen til sig og siger:

"Jeg synes nu alligevel, at det er mærkeligt, for det med Onkel Peter var en Løgn, som jeg stak!"

Fyrtaarnet staar et Øjeblik og stirrer paa ham og siger:

"Vil det sige, at Du ingen Onkel Peter har?"

Bivognen bare kigger uden at svare,

Fyrtaarnet fortsætter:

"Hvor er det grimt af Dig, at Du fornægter Din Onkel, som er saa god ved Dig."

I det samme kommer Mad. Lassen ind med et Fad toppende fuldt af Wienerbrød og begynder travlt at dække Bord, og Diskussionen om Onkelen slutter med at Bivognen siger:

"Men det er jo ligemeget, naar bare vi har Skejserne."

Billedet toner bort.

Som en Løbeild for Rygtet om Millionarven gennem Byen.

55. Udenfor Rullekælderen. Md. Lassen ifærd med at berette om Æventyret til forskellige Naboer, som maabende lytter. - Et Par af Naboerne, som allerede har faaet Fortællingen et Par Gange skynder sig i højeste Extase væk for at fortælle Nyheden videre - møder udenfor deres egne Enemærker nye Bekendte, til hvem de fortæller Begivenheden i endnu mere fantastiske Dimensioner.

En Journalist kommer styrtende hen til Forsamlingen ved Rullekælderens Trappe og spørger Md. Lassen om de to Herrer - hun viser ham op til Sagføreren, hvor de Herrer i øjeblikket befinder sig.

56. Paa Sagførerkontoret sidder Vindspilleren ivrigt arbejdende, Journalisten træder ind, spørger efter d'Herrer Arvinger - meddeler, at han er blevet vist op paa Kontoret af Md. Lassen.

Sagføreren forklarer, at de to lykkelige er ude at gøre nogle smaa Indkøb, men han venter dem hvert øjeblik - beder den Herre om at tage Plads.

57. I en Forretning. Fyrtaarnet og Bivognen iført nyt Tøj er ifærd med at udsøge sig Hatte. Hattemageren ekspederer bukkende overordentlig høfligt - de Herrer er meget sejge og overlegne. - Bivognen staar foran Spejlet og prøver en blød Hat - nikker og blinker forstaaende til Fyrtaarnet - bestemmer sig for den Hat, han har paa Hovedet.
62. I Bankens Forlokale kommer et Par af Bankstyrelsens Medlemmer de vises af "Engelstoft" ind til Direktøren.
Fyrtaarnet erklærer, han synes ikke om nogen af Hattene - han vil ingen have.
63. Bankdirektøren Bivognen beholder sin Hat paa Hovedet - betaler - og de gaar.
58. Da de er kommet udenfor et lille Stykke bort fra Forretningen standser Bivognen - ser sig tilbage - tar Hatten af Hovedet - og piller ud af sin Hat - en Hat til Fyrtaarnet. - Han rækker Fyrtaarnet Hatten og siger:
"Fordi vi er blevet rige, skal vi jo ikke øse Penge ud til ingen Nytte -"
De gaar videre med hver sin Hat paa Hovedet.
59. Paa Sagførerkontoret indfinder sig en ny Journalist fra Byens andet Blad - anvises Plads ved siden af første Journalist.
Fyrtaarnet og Bivognen kommer - d'Herrer Journalister springer op og hilser meget ærbødigt - Vindspilleren præsenterer - og de Herrer tager deres Bloknoter frem og begynder et Interview af de to lykkelige.
64. Oppe hos Vindspilleren er foranlignet Fyrtaarnet og Bivognen og Opfinderen Bang samt de to Journalister. - Der føres store Forhandlinger. Vindspilleren som er indset som Administrator af den store Formue har heftfløvende Flager, som han er ifærd med at udvikle for de tilstedevarende.
Fyrtaarnet og Bivognen sidder mulig henlaadt i en
60. Et Par Billeder af Mennesker læsende paa Gaden.

61. Bankdirektørens Privatkontor. Bankdirektøren læsende.

Gedde kommer styrtende som tidligere: til de Herrer Journalister

og siger: "Har De hørt! Har De hørt?"

Han har Avisen i Lommen - d'Herrer diskuterer ivrigt den store Nyhed. og konkurrerer Gedde ud - vi opretter vor egen Bank -

62. I Bankens Forlokale kommer et Par af Bankbestyrelsens Medlemmer de vises af "Engelstoft" ind til Direktøren.

63. Bankdirektørens Privatkontor. De to Bestyrelsesmedlemmer træder ind - hilser -

bage paa Gulvet - slæb ud med Standen og siger til Journalister:

"Ja d'Herrer har vel allerede hørt den store Nyhed?,

ne:

og hvad agter Bankdirektøren at foretage sig?"

"De kan hilse Deres Abonnenter og sige, at nu skal

"Hvorledes foretage?" spørger Bankdirektøren.

De to Bestyrelsesmedlemmer ser forbauset paa Bankdirektøren og siger:

Mere og mere opkrævet blev Andegården og Høje paa Nøde afhold-

"Har De da ikke tænkt paa at gøre noget for at den Kapital

tes:

kan blive anbragt her, har De ikke tænkt paa at henvende

65. Man se Dem til d'Herrer?" Lokale en Forsamling af Byens Spidser,

Der opstaar ivrig Diskussion mellem d'Herrer om Sagen - og i Billedet toner væk. bade Nørre, saa Blakhuset ramler og siger:

Næste Dag kunde Bladene bringe nye Meddelelser - her der var store Ting i Gære. der Undergang for os alle, ogner sig

64. Oppe hos Vindspilleren er forsamlet Fyrtaarnet og Bivognen og Opfinderen Bang samt de to Journalister. - Der føres store Forhandlinger. Vindspilleren som er indsat som Administrator af den store Formue har højtflyvende Planer, som han er ifærd med at udvikle for de tilstedeværende.

Fyrtaarnet og Bivognen sidder magelig henslængt i en Sofa med Benene overkors og er Genstand for de øvriges beundren-

de Blikke.

Vindspilleren henvender sig til de Herrer Journalister og siger:

"Vi bygger en Fabrik til Hr. Bang - vi bygger en Fabrik og konkurrerer Gedde ud - vi opretter vor egen Bank - vi skal nok komme den gamle Slendrian til Livs her i Byen."

De Herrer Journalister noterer ivrigt - og Fyrtaarnet og Bivognen føler sig uhyre. Bivognen rejser sig - spanker frem og tilbage paa Gulvet - slaar ud med Haanden og siger til Journalisterne:

"De kan hilse Deres Abonnenter og sige, at nu skal der komme Sus i den herhjemme."

Billedet toner bort.

Mere og mere opskræmt blev Andegaarden og Møde paa Møde afholdtes.

65. Man ser i Bankdirektørens Lokale en Forsamling af Byens Spidser, ca. 10-12 i Tal - den koleriske Gedde har Ordet - han slaar i Bordet med sin knyttede Næve, saa Blækhuset ramler og siger:

"Den der ikke kan se, at her maa gribes ind, at her ligger Chance eller Undergang for os alle, egner sig ikke til at være Direktør for Banken."

Bankdirektøren sidder og trumler med Fingrene paa Bordpladen, han befinder sig øjensynlig ikke saa godt.

Et andet Bestyrelsesmedlem rejser sig og taler i samme Aand som Gedde:

"Selvfølgelig maa her gøres noget, og selvfølgelig ligger den store Chance i, at Banken og de alle

kommer med i de store Foretagender, ellers laver de jo bare deres egen Bank, og saa kan vi jo pakke sammen."

Bankdirektøren erklærer:

"Ja, jeg kan selvfølgelig godt henvende mig til Hr.

Vindsp....til Hr. Sagføreren, vi kan jo bede ham komme herhen til en Konference."

Dette bifaldes af de øvrige og besluttet.

Pludselig hører de Musik paa Gaden, de lytter alle:

70. Billedet skifter. Hvad er det! De løber til Vinduet og kigger smilende og lyttende.

66. Nede paa Gaden kommer Byens lokale Orkester bestaaende af en Basunist en Stortromme, et Par Violiner og en Klarinet - Klarinetspilleren halter stærkt.

71. Med Musiken følger Byens pure Ungdom, meget begejstret - men ogsaa en Del af Byens ældre Mennesker følger med, og ovre paa det knudrede Fortov spanker de to Herrer Millionærer af. Det er dem, der forlyster Byen, som Bivognen havde lovet, før han arvede.

72. Det gør et mærkeligt Indtryk paa de Herrer i Banken, de ser paa hverandre - en af dem - en glad Sjæl - nikker i Takt til Musiken og løfter Knæene lidt, som om han marcherede med og siger:

"Jeg ved ikke, men jeg synes, der er ligesom kommet noget storstadsagtigt over Byen i den sidste Tid, siden det med Arven."

73. De bliver nu enige om, at Bankdirektøren med det samme skal ringe til Sagføreren - han tar Telefonen - og de andre forholder sig afventende.

68. Hos Vindspilleren ringer Telefonen - han tar Røret og raaber "Hallo". Et triumferende Smil kruser hans Læber, da han hører, det er Bankdirektøren.
69. Bankdirektøren taler og siger:
 "Vi kunde tænke os at drøfte med Dem de Planer, vi har set Dem fremsætte, der kunde eventuelt være Mulighed for et Samarbejde med Banken...."
70. Billedet skifter. Man ser Vindspilleren med Telefonrøret smilende og lyttende.
71. Derefter atter Bankdirektøren, der nedladende siger:
 "De kunde jo komme et lille Løb herhen."
 De øvrige Bestyrelsesmedlemmer følger spændt Samtalen.
72. Billedet skifter. Man ser Vindspilleren ved Telefonen. Hans Smil forsvinder, og han svarer overlegent:
 "Hvis nogen ønsker at forhandle med mig, foregaar det her paa mit Kontor, iøvrigt har vi ikke Brug for Hr. Direktørens smigrende Tilbud."
73. Man ser Bankdirektøren ved Telefonen. Han bider sig i Læben og skæver til de omkringstaaende. Pludselig smækker han Hørerøret paa og rejser sig op, stamper i Gulvet og siger:
 "Nej, det er dog for galt, saadan en uforskammet Knægt."
 De øvrige spørger ivrigt, hvad han sagde, hvad Resultatet blev o.s.v.
74. Bankdirektøren slaar ud med Haanden og siger:
 de kigger ud af Vinduet og ser nede paa Gaden Bankdirektøren

"Aah, den Vindspiller, han tillod sig at sige, at hvis vi havde noget at tale med ham om, kunde vi komme hen til ham, han havde ikke haft Bud efter os". De staar som lammede alle. Men man ser paa deres Minespil, at de forstaar, at det er et Øjeblik, hvor det gælder om ikke at tabe Fatningen.

En af dem siger med et snedigt Udtryk:

"Ja, det kan jo ikke nytte, at vi, grundet paa vor Stolthed, staar vor egen Lykke i Vejen, jeg mener, at Bankdirektøren og et Par Stykker af os i hvert Tilfælde maa gaa hen og tale med Manden, før det er for sent."

Bankdirektøren protesterer indigneret mod en saadan Forhaanelse og erklærer bestemt og afgjort, at det gaar han ikke ind paa. lidt til ham med Albuen, og siger:

Den snedige lægger Hovedet paa Siden og siger med et blidt Smil:

"Næ, men saa er det jo, at man, som Gedde siger, maa indrømme, at De ikke egner Dem til at være Bankdirektør."

Man ser en hæftig Kamp rase i Bankdirektørens Indre. Gedde siger:

"Ja, vil ikke De tale med ham, saa vil jeg, jeg ønsker nok at være med, hvis der skal laves nogen ny Maskinfabrik."

Og saa maatte Bankdirektøren bestemme sig til den tunge Gang at opsøge Vindspilleren i hans Hjem.

74. Hos Vindspilleren. Han, Fyrtaarnet og Bivognen er tilstede - de kigger ud af Vinduet og ser nede paa Gaden Bankdirektøren

og Gedde og et skønsomt Udvalg af de øvrige Bestyrelsesmedlemmer kommer gaaende. Vindspilleren faar forrygende travlt ved sit Bord og river en Del Papirer op af nogle Skuffer.

Bivognen standser, kigger paa Bankdirektøren, løfter sin Skuldre i Vejrret - slaar ud med Haanden: Fyrtaarnet smider sig nonchalent i en Stol, og Bivognen giver sig til at spanke frem og tilbage paa Gulvet saa verdensmandsmæssigt som muligt.

Det banker paa Døren - og ind træder Deputationen. Vindspilleren byder dem naadigt tage Plads - giver Bankdirektøren sin egen Stol, da der ikke er Siddepladser nok - slænger sig selv op paa Skrivebordet med Hænderne i Bukselommerne og siger:

"Naa, hvad skulde vi saa snakke om?"

Bankdirektøren er den, der tager Ordet, efter at Gedde har skubbet lidt til ham med Albuen, og siger:

"Ja, det var jo det, vi mente, at naar alle disse Ting nu skal ske her i vor gamle By, saa synes vi, det var rimeligt, om vi fik Haand i Hanke med."

Vindspilleren dingler lidt med Benene og overvejer. -

Bivognen, som stadig spaserer frem og tilbage, standser nu og da og underkaster de forskellige Herrer et kritisk Eftersyn fra oven og nedefter, hvorpaa han fortsætter sin afbrudte Vandring.

Endelig lukker Vindspilleren Munden op og siger:

"Tja - som jeg sagde Dem, mine Herrer, Brug for Dem har vi ikke, saa jeg ved ikke, hvad jeg skal svare Dem."

Han henvender sig til Fyrtaarnet og Bivognen og siger til dem:

Et Par af dem, der ingenting har sagt borer sig frem og trykker
 "Hvad mener de Herrer, skulde vi træde i Forhandlinger
 hjerteligt Sagføreren, Fyrtaarnets og Bivognens Hænder,
 med Byens Bank, eller hvad mener De?"

Bivognen som ikke vil takkes paa Forhaand erklærer dog:
 Bivognen standser, kigger paa Bankdirektøren, løfter sin Skul-
 der i Vejret - slaar ud med Haanden:

"Tja - ved ikke, om det har nogen Interesse, hvad si-
 vild Krigsdans henover Stole og Borde til almindelig Forbausel-
 ger Fyrtaarnet?"

Fyrtaarnet og Bivognen: Han slaar en Kolbette henover
 Fyrtaarnet erklærer, at nu gik det saa godt og saa fredeligt,
 sin Chesterfield Støl, lige idet Døren paa ny aabnes, og Gedde
 naar bare der ikke blev saa meget Vrøvl med de Herrer - saa
 træder ind.
 maaske -

"Undskyld" siger Hr. Gedde, "blot et Ord",
 Vindspilleren tar nu Ordet og siger til de Herrer:

"Vi kan jo høre et Forslag fra Banken, saa kan vi over-
 sig hurtigt og gentager Kolbette et Par Gange samt udfører
 veje - men som sagt - vi kan ikke love Dem noget."

et Par Arm og Benstræk, hvorefter han stiller sig spørgende
 Nu beder Fabrikant Gedde om Ordet. Han rejser sig, rømmer sig
 foran Hr. Gedde, der ikke kan faa et Ord frem af Forbauselse,
 og siger:

Henne i Døren ses Ansigterne af de svrige Herrer
 "Herr Sagfører Kvist, jeg mener, det vilde være en mærkelig
 mindet lige saa forbausede som Gedde.

Opførsel fra d'Herens Side, hvis de her i vor gamle By
 Vindspilleren siger forklarende, idet han slaar ud
 begynder at starte Foretagender, som vil være ødelæggende
 med Haanden:

for de Borgere og de Virksomheder, som nu gennem saa
 "Det er saadan et System jeg har, efter hver Forhand-
 mange Aar har eksisteret, jeg mener, det er Deres Pligt
 ling tar jeg altid et Minuts Gymnastik, hvilket har
 at samarbejde med os istedetfor at konkurrere imod os."
 en overordentlig heldig Indvirkning paa Hjernen, jeg
 Han skal lige til at tale sig hidsig, da et Blik fra Bankdi-
 vil raade d'Herrer til at indføre noget lignende
 rektøren og nogle smaa Prik i Siden ogsaa fra Bankdirektøren
 det er forbausede, hvor det klarer Begreberne.
 bringer ham i Ro.

Gedde staar et Øjeblik og ved ikke, om der bliver gjort Grin
 Vindspilleren afslutter Mødet ved at sige:
 med ham eller ej, men frafalder hurtig denne Mistanke ved at

se Vin "Godt, mine Herrer, jeg skal drøfte Sagen med mine

Klienter og beder saa om et Forslag fra Dem, et Forslag,
 der maa være mig i Hænde i Løbet af 2 Dage." var maaske

Et Par af dem, der ingenting har sagt borer sig frem og trykker hjerteligt Sagførerens, Fyrtaarnets og Bivognens Hænder.

Bivognen som ikke vil takkes paa Forhaand erklærer dog:

"Ja, ja, vi har som sagt ikke lovet Dem noget endnu."

Saasnart d'Herrer har forladt Kontoret danser Vindspilleren vild Krigsdans henover Stole og Borde til almindelig Forbauselse for Fyrtaarnet og Bivognen. Han slaar en Kolbøtte henover sin Chesterfield Stol, lige idet Døren paany aabnes, og Gedde træder ind.

"Undskyld" siger Hr. Gedde, "blot et Ord",

Vindspilleren gaar et lille Secund fra Koncepterne, men fatter sig hurtigt og gentager Kolbøtten et Par Gange samt udfører et Par Arm og Benstræk, hvorefter han stiller sig spørgende foran Hr. Gedde, der ikke kan faa et Ord frem af Forbauselse.

Henne i Døren ses Ansigterne af de øvrige Herrer mindst lige saa forbausede som Gedde.

Vindspilleren siger forklarende, idet han slaar ud med Haanden:

"Det er saadan et System jeg har, efter hver Forhand-

ling tar jeg altid et Minuts Gymnastik, hvilket har en overordentlig heldig Indvirkning paa Hjernen, jeg vil raade d'Herrer til at indføre noget lignende det er forbausende, hvor det klarer Begreberne."

Gedde staar et Øjeblik og ved ikke, om der bliver gjort Grin med ham eller ej, men frafalder hurtig denne Mistanke ved at se Vindspillerens ærlige Ansigt:

"Bevares, det kan jeg saa godt forstaa, jeg har

læst om saadanne Systemer i Aviserne, det var maaske

Detre en Ide at forsøge, men hvad jeg vilde have sagt, Hr.

Sagfører,"

Gedde bliver nu smidskende fortrolig:

"Jeg saa Dem forleden sammen med min Datter, maaske

lagde De Mærke til, at jeg hilste lidt kort, jeg beder

Den yngre Dem ikke tage det fortrydeligt op, jeg saa ikke straks,

at det var Dem."

"Bevares, kære Herr Gedde - ikke noget at undskylde -"

Gedde staar et Øjeblik, siger saa med et Blink i Øjet:

"Jeg skal maaske bringe min Datter en Hilsen fra Dem?"

"Saamænd, kære Svigerf....kære Gedde, gør det."

78. Udenfor Geddes Gangdør. Gedde kommer op ad Trappen og kommer ind.
Gedde trækker sig tilbage smilende saa velvilligt som muligt.

79. Geddes Dagligstue. Hos Demerne. Moderen lytter:
75. Nedenfor Trappen i Gangen standser Bankdirektøren de øvrige
Herrer, rækker hemmelighedsfuldt Pegefingren i Vejret og
siger dæmpet:

"Jeg tror, vi tog ham paa den rigtige Maade."

De diskuterer hemmeligt og ivrigt et Øjeblik.

80. Geddes Kontor. Gedde hænger Hat og Brakke fra sig og begynder
76. Paa Trappeafsatsen ovenover udenfor Vindspillerens Kontor
at gøre Gymnastik over en af Stolene - forsvær at staa paa
kommer Bivognen og Fyrtaarnet ud af Døren, sætter sig flot op
Hovedet i sin Lewistol, og Døren gaar op og Demerne træder ind.
paa Gelænderet og kurer ned.

Fruen slaar for sig det Dørens sammen og siger:
De Herrers Konference afbrydes brat ved, at Fyrtaarnet
og Bivognen kurer lige ned imellem dem, hilser flot til højre
og Gedde svarer med det samme:
og venstre og spanker lige ud gennem Døren.

"Åa Billedet toner væk.

77. Hjemme hos Gedde. Geddes Dagligstue. Fru Gedde og hendes to

Han fortæller nu, at hun har bebrejdet Grete, at hun har vist Døtre i ivrig Diskussion. Fru Gedde siger:

"Jeg synes, Grete, at Du skulde skamme Dig ved at vise Dig paa offentlig Gade med denne Vindspiller, som Far kalder ham, Du ved, at han er en Skam for vor By, som Far siger,"

Fruen endnu mere forbauset:
Den yngste Datter skræpper op:

"Det er vel heller ikke saa sikkert, at Grete kan staa sig overfor sin Rivalinde, Rullekonens Datter!"

Gedde ser forfærdet paa sin Kone og Datter, som om han aldrig har hørt noget lignende:

"Hold Din Mund, Dit Fæ, der er ingen, som har spurgt om Din Mening,"

78. Udenfor Geddes Gangdør. Gedde kommer opad Trappen og kommer ind.

79. Geddes Dagligstue. Hos Damerne. Moderen lytter:

"Det var vist Far, der kom", hun siger til Grete:

"Gaa med ind til Far, saa skal Du høre, hvad han mener"

De gaar. Den yngste Datter følger nysgerrigt efter.

80. Geddes Kontor. Gedde hænger Hat og Frakke fra sig og begynder at gøre Gymnastik over en af Stolene - forsøger at staa paa Hovedet i sin Lænestol, da Døren gaar op og Damerne træder ind. Fruen slaar forfærdet Hænderne sammen og siger:

"Men Gud, hvad er det dog, Du laver, Gedde?"

og Gedde svarer med det samme:

"Aa det er saadan et System jeg har indført, efter stiver Ge hver ny Forhandling, laver jeg et Minuts Gymnastik, Grete at det er forbausende, hvor det klarer Hjernen."

Hun fortæller nu, at hun har bebrejdet Grete, at hun har vist sig paa offentlig Gade med Vindspilleren og udsat sig for Snak.

"Jeg har "Vindspilleren" gentager Gedde forbauset -
 en paa "mener Du Sagfører Kvist? Maa jeg spørge, hvad det
 to Venner skulde kunne skade!"

Fruen endnu mere forbauset:

"Million" "Men Gud, Du har jo selv sagt, at han var en
 Gedde ryster "Skamlet paa Byen."

Gedde ser forfærdet paa sin Kone og Datter, som om han aldrig
 har hørt noget lignende.

Endelig siger han:

vi er de "Maa jeg bede Dig tale med Respekt om Sagfører

81. Paa samme Tid har Bankdirektøren en samtale med sin Son, hvem
 han forklarer, at det sikkert vil blive vanskeligt at blive
 kunde kalde ham min Svigersøn"

Maal i Konkurrencen om Frk. Geddes Haand, da den dygtige og
 Fru Gedde dumper lammet ned paa en Stol:

udmerkede Sagfører Kvist, efter hvad han har hørt, vil blive
 "Men Gud, Du har jo altid.....

den foretrukne, hvis de ikke Gedde helt skulde have haft den

Dristighed at "Hvad har jeg altid?" en af selve Millionærerne.

Gedde er ved at blive hidsig igen: Drøng, jeg har hørt, at

en af "Hvis Du har faaet det Indtryk, at jeg har talt

kunde nedsettende om Sagfører Kvist, da har Du mis-

forstaaet mig, men det er jo det sædvanlige, Du

rebder jo altid med en halv Vind."

82. Fru Gedde søger Hjælp hos Datteren Grete, hun maa da kunne
 Middag hos Fabrikant Gedde. Hvad der findes af fremragende
 bevidne, hvad Faderen har sagt, men den kloge Grete kan ikke
 i Byen er inviteret, og selvfølgelig er de herrer Millionærer
 og Sagfører Kvist drøngvær. Gedde har spurgt sin Datter,
 stiver Gedde mægtigt af i hans nye Standpunkt og førskaffer
 hvem hun foretrak til Røds, Sagføreren eller en af selve
 Grete et forstaaende allieret Blik fra Faderen.

de store (altsaa Fyrstaarnet og Bivognen) hun har dog bedt

Gedde siger nu rolig afdæmpet, idet han klapper sin Kone paa Skulderen:

"Jeg har ovenikøbet tænkt mig, min Pige, at vi skulde lave en pæn Middag og til den invitere Sagfører Kvist og hans to Venner Millionærerne."

Fru Gedde farer op:

"Millionærerne, siger Du, hvem er det?"

Gedde ryster medlidende paa Hovedet:

"Kære Kone, Du ser, hvor lidt Du følger med. Millionærerne er to brillante, kønne, velbegavede unge Mennesker, vistnok af amerikansk Oprindelse, det vil være morsomt, om vi er de første, hvis Hus de gør den Ære."

81. Paa samme Tid har Bankdirektøren en Samtale med sin Søn, hvem han forklarer, at det sikkert vil blive vanskeligt at staa Maal i Konkurrencen om Frk. Geddes Haand, da den dygtige og udmærkede Sagfører Kvist, efter hvad han har hørt, vil blive den foretrukne, hvis da ikke Gedde helt skulde have haft den Dristighed at løfte sine Øjne op til en af selve Millionærerne.

"men tag det kun roligt, min Dreng, jeg har hørt, at en af de Herrer Amerikanere vist har en Søster, og der kunde maaske være en Chance for Dig."

Billedet toner væk.

82. Middag hos Fabrikant Gedde. Hvad der findes af fremragende i Byen er inviteret, og selvfølgelig er de Herrer Millionærer og Sagfører Kvist Æresgæster. Gedde har spurgt sin Datter, hvem hun foretrækker til Bords, Sagføreren eller en af selve de store (altsaa Fyrtaarnet og Bivognen) hun har dog bedt

om at maatte nøjes med Sagføreren, hvorefter den snedige Gedde har bestemt sin yngste Datter til Bivognen.

For helt at lægge Beslag paa de fornemme Gæster har han tildelt sin Frue Fyrtaarnet, efter først at have instrueret hende paa det strengeste.

Gæsterne er fordelt i Geddes Stuer og samlet i smaa Grupper, dog er alt af Interesse jo omkring de to Millionærer og Sagføreren.

Bivognen fjanter allerede op med den lille Gedde, og Faderen sender hende i al Hemmelighed smaa anerkendende Nik.

Hun og Bivognen fjerner sig fra de øvrige, der er noget, hun absolut maa vise ham - hun har en Poesibog, som han endelig maa skrive i!

Bivognen synes, det er en dejlig Pige og flirter kraftigt, og hvorsomhelst han kan finde Lejlighed til det, tar han hende om Livet og kigger hende i Øjnene.

Fru Gedde kommer og ser det og vil lægge sig hindrende imellem, men gribes i Armen af Hr. Gedde som siger:

"Er Du rigtig klog, vil Du ødelægge Din Datters Chancer?"

Fyrtaarnet er andetsteds omgivet af beundrende Mænd og Kvinder, et Par af Gæsterne ansøger ydmygt om Lov til at maatte forestille deres Døtre, en af dem er et forfærdeligt Monstrum med smægtende Øjne og skæve Skuldre.

Et tredje Sted ses Vindspilleren og Grete, som begge ser meget lykkelige ud.

Der bliver delt Glas rundt - Fabrikanten vil holde en Tale - alle samler sig om ham forsynet med Glas, og Fabrikanten begynder:

83. Bivognen og den nye Inklination standsor ved et Vindue eller
 "Mine Damer og Herrer!

Der er sket noget her i vort lille kære Hjem, som
 jeg højtideligst maa meddele til alle de her tilstedeværende, som
 jeg anser som Husets nærmeste - der er sket dette glædelige -
 dette gamle og dog evig unge Eventyr - to elskende Hjerter, der
 har slaaet sig sammen for at banke i Takt med hinanden Resten
 af Tilværelsen - det er et Par agtede Medborgere, Sagfører Kvist
 og min Datter Grete!"

Bivognen som staar mellem Tilhørerne og holder den lille Gedde om
 Livet, raaber "Hurra" og giver i sin Begejstring sin Dame et væl-
 digt Kys midt paa Munden, hvilket bevirker, at Gæsterne, foruden
 at lykønske Grete og Sagføreren ogsaa finder sig foranlediget til
 at gratulere disse to.

Den lille Gedde vil dog ikke tage mod Gratulationer,
 men tjatter genert efter Gratulanterne.

Bivognen derimod er himmelhenrykt og hvisker til Fyr-
 taarnet:

"Er hun ikke nice! Vi er allerede hemmeligt forlovede!"
 Baade han og Fyrtaarnet ser paa hende, og hun vender genert Ryggen
 til, men er dog meget beæret.

I det samme lægges der Beslag paa dem fra anden Side,
 en ivrig Moder forestiller sit yndige Barn paa 18 Aar for Bivognen
 og straks er han fuldt optaget af hende.

Han ser hende i Øjnene og lægger Armen om hendes Skulder
 og fjerner sig ugenert med hende. Moderen ser himmelhenrykt efter
 dem, hvorimod den lille Gedde ser rasende skuffet ud.

83. Bivognen og den nye Inklination standser ved et Vindue eller et Billede eller et andet passende Sted, og han har nu ganske glemmt den lille Gedde, og de Komplimenter, han før sagde til hende, gentages nu til denne. Et Stykke borte fra dem staar en ung Pige og gør heftige Forsøg paa at skyde med Bivognen, han faar Øje paa hende og skyder igen, og lidt efter er han saa optaget der, at han ganske glemmer den Dame, han staar hos og styrer lige over mod Nummer tre efterladende Nummer to i sørgelig skuffet Tilstand.

Der spilles nu op til Dans, og mens Dansen tager sin Begyndelse, toner Billedet væk. Nu opstod der en ny Tid for Byen. Lidt efter lidt havde det lille Grønkøbing helt skiftet Fysiognomi. Der var kommet mere Trafik i Gaderne.

84. Billede af Gadekrydset, som huskes fra 1ste Del af Filmen, har nu større forøget Trafik, og Politibetjent Jeppesen har om ikke forfærdelig travlt saa dog nok at passe næsten hele Tiden.

85. Man ser en Virksomhed, der viser Uånyttelsen af Bangs Opfindelse, man ser, at Geddes Maskinfabrik er blevet betydelig udvidet, ligesom Banken ganske har skiftet Udseende, for Kontoret hvor før "Engelstoft" assisteret af Drengen residerede, er nu blevet udvidet derved, at man har revet en Skillevæg ned, der er kommet to ekstra Pulte, og fire nye Mennesker er ansat, og der er nu Mennesker foran Skranken. Man forstaar, hvad de amerikanske Millioner har gjort.

86. Billede for sig. Md. Lassen har faaet elektrisk Rulle, og ude ved Stranden er et Badehotel som vokset op af Jorden.

Der vises forskellige Billeder derfra med livlige Billeder fra Stranden.

87. Man ser det nye Badehotel og de sommerklædte Gæster færdes omkring.

Her havde de Herrer Millionærer slået sig ned, men forøvrigt var Livet allerede ved at forme sig ganske besværligt for dem.

Man ser dem sammen komme ud fra Hotellet. Straks rejser der sig flere, baade Damer og Herrer og styrter sig over dem, en meget energisk Herre faar dem trukket tilside fra de øvrige og foreholder dem ivrigt gestikulerende en Plan - han lader sig ikke afbryde trods de Herrer gentagne Forsøg derpaa, og naar nogen nærmer sig, fejer han dem brutalt til Side - tilsidst standses hans Veltalenhed af Bivognen, der rask sætter sin Haand op paa hans Mund og siger:

"Alt hvad der har med Penge at gøre afgør Sagfører
Jeg har Kvist."

De omkringstaaende, der nu forstaar, at Audiensen er forbi farer nu løs i de to stakkels Millionærer med alle mulige Forslag om Dagens Anvendelse - nogle vil have dem med ud at sejle - nogle vil have dem med ud og bade - og nogle vil køre Tur - De der holder paa Badning, og som allerede er klædt

~~Fuldendelse af ...~~

10

10 Du my ...
nærlig ...

11

11 7 saadan ...
11 Trods ...
Sj ...

12

12 Du der ...
... skal ...

13

13 Du skal ikke ...
... for ...

14

14 Du kan ...
...!

paa derefter, gaar dog af med Sejren, vel nærmest fordi det er
kønne unge Piger, og de suser af med de to viljeløse Ofre ned mod
Stranden.

Her kommer flere til, og de stakkels Gentlemen bombe-
res ustandselig med Forslag og Tilbud og Anmodninger om Laan, saa
de hverken ved ud eller ind.

Et Par ældre Damer, som er meget charmeret i Fyrtaarnet,
borer sig nu gennem Mængden, og deres blotte Tilsynekomst fylder
Fyrtaarnet saadan med Rædsel, at han er lige ved at tage Flugten.

Til sidst ender det ogsaa dermed, dog ikke saaledes, at
de løber, men efter at have vekslet hemmelige Blikke med hinan-
den, erklærer de, at nu maa de pludselig hjem, og de trækker sig
tilbage mod Hotellet fulgt af hele Skaren.

88 Paa Hotelværelset. Begge kommer ind, bukkende og talende
og vinkende ud mod de forskellige Mennesker, der har fulgt dem
lige til Døren - de faar Døren glemt i og Nøglen drejet om -
sætter sig hver paa en Stol - og aander tungt ud.

Bivognen ser henimod Fyrtaarnet og siger:

"Det er alligevel ikke saa sjovt at være Millionær, som
jeg havde troet."

Fyrtaarnet ryster paa Hovedet og ser sørgmodigt frem
for sig. Fyrtaarnet siger:

"Skal vi ikke gaa os en Tur ganske alene, ligesom i gamle
Dage?"

Bivognen slaar ud med Armene og siger:

"Hvordan skulde vi dog bære os ad med det"?

Fyrtaarnet kigger mod Vinduet og siger:

"Hvis vi gaar denne Vej!"

4. De skal vel ikke lade os med en til

et andet Vand

5. Der er godde hos
"Hvad vi bestemme veji!"
"Hvordan skulde vi dog gøre os og med det
Bivognen sjaer nu med Almenne og siger:
Dage!"
"Skal vi ikke gøre os en Tur Ganske sene:
for sig. Fyrtårnet siger:
"Det er aligevel ikke saa godt at
jeg havde proff."

6. Der er godde hos
Bivognen ser henimod Fyrtårnet og siger:
"Sættel sig hver den og den -
lige til Deren - de især Deren klæmt i
og vinkende nu mod de forekørlige Mennesker
de erklærer de, at nu med de
de sjaer, men efter at have været hemmelige
tilsluttet ender det om den gærmed, og ikke
Fyrtårnet sjaer nu med Almenne og siger:
"Der er aligevel ikke saa godt at
jeg havde proff."

7. Fyrtårnet, tyttarier! Hvor er Der
"Hvad vi bestemme veji!"
"Hvordan skulde vi dog gøre os og med det
Bivognen sjaer nu med Almenne og siger:
Dage!"
"Skal vi ikke gøre os en Tur Ganske sene:
for sig. Fyrtårnet siger:
"Det er aligevel ikke saa godt at
jeg havde proff."

8. Langt langt bort fra Spinnets drev
de tyttarier, tyttarier! Hvor er Der
"Hvad vi bestemme veji!"
"Hvordan skulde vi dog gøre os og med det
Bivognen sjaer nu med Almenne og siger:
Dage!"
"Skal vi ikke gøre os en Tur Ganske sene:
for sig. Fyrtårnet siger:
"Det er aligevel ikke saa godt at
jeg havde proff."

9. Der er godde hos
"Hvad vi bestemme veji!"
"Hvordan skulde vi dog gøre os og med det
Bivognen sjaer nu med Almenne og siger:
Dage!"
"Skal vi ikke gøre os en Tur Ganske sene:
for sig. Fyrtårnet siger:
"Det er aligevel ikke saa godt at
jeg havde proff."

10. Der er godde hos
"Hvad vi bestemme veji!"
"Hvordan skulde vi dog gøre os og med det
Bivognen sjaer nu med Almenne og siger:
Dage!"
"Skal vi ikke gøre os en Tur Ganske sene:
for sig. Fyrtårnet siger:
"Det er aligevel ikke saa godt at
jeg havde proff."

Han lukker Vinduet op - svinger sig ud - tar fat i den lige udenfor varende Tagrende og begynder at kure ned ad den - Bivognen følger efter.

89. Man ser Tagrenden et Sted, hvor Fyrtaarnet lige har passeret, begynde at skille ad for pludselig at gaa helt fra hinanden og vælte ud fra Huset.

91. Nedenfor sidder en Dame og læser, og Fyrtaarnet dumper bogstavelig talt ned i Favnen paa hende - hun slynger henrykt sine Arme om ham - men Fyrtaarnet river sig løs og flygter.

Bivognen som ikke aner noget om, at Tagrenden er gaaet itu, er nu naaet ned til det farlige Sted og opdager pludselig, at han ikke kan faa fat med Knæene mere - han dingler med Benene og begynder at skrigge - indtil ogsaa han dumper ned.

En stor og stærk Mand, hvis Datter Bivognen heftigt har kurtiseret, kommer netop tilstede og samler ham op og spørger i en meget faretruende Tone, om det snart bliver til noget med Forlovelsen - han er ikke den, der lader sig gøre Grin med - hvis ikke, maa Bivognen tage Skade for Hjemgæld!

Bivognen vil undfly, men den stærke Mand holder fast paa ham, og nu kommer Datteren til - og Bivognen tør ikke andet end erklære, at han rigtignok betragter sig som absolut forlovet med Datteren.

Den store Mand er pludselig formildet og venlig og klasker Bivognen paa Skulderen, saa han er ved at synke i Knæ og siger:

"Lad os saa gaa hen og meddele Begivenheden med det samme".

samme"

og siger: "Lad os saa Gaa hen og meddele Begivenheden med det

klasker Bivognen paa Skulderen, saa kan er ved at synke i Kna
Den store Mand er pudselig formløst og uanfælg og
med Datteren."

end erklære, at sandrigtignok betynder sig som absolut forlovet
paa ham, og nu kommer Datteren til Bivognen paa ikke andet

Bivognen uanfælg, men stærke Mand vilder læst
hvil ikke, saa Bivognen tage Skad for Hængseldi

hvilvelsen - han er ikke den, der søger at Gaa Gid med -
I meget farerfulde Tider, om det naar bliver til noget med

krudlaseret, kommer det op til at se og sammen ham og spærg
En stor og stærk Mand, hvis Datter Bivognen heftigt har

med Benene og begynder at svinge - og vil saa han gaa hen ned.
pudselig, at han ikke kan lide det med Kæsen mere han dingler

og det ito, er nu meget nødvendigt det vilde bed og begynder
Bivognen som det er nok om, at Tagrenden er

sin Arme om ham - og han har sig sig og sigte.
pudselig talte han i Tiden paa ham - han slyngede sig

Nedenfor ligger en Dame og en Mand og har deres Bivogn
vel og tre Huse
begynde at skille sig for pudselig saa lidt fra hinanden og

89. Der er, Tagrenden er Sted hvor har været lige har deeseret,
vognen følger efter.

udenfor værende Tagrende og begynder at knurre ned ad den - Bi
han kommer til at se op - svinger sig ud - far det i den lige

1. 2. 3.

1. 2. 3.

1. 2. 3.

1. 2. 3.

90. Man ser Fyrtaarnet staa et Stykke borte og kigge bag et Træ, forfærdet over, hvad der foregaar.

Den stærke Mand med Datter og Bivognen gaar hen mod Hotellets Indgang, men pludselig snurrer Bivognen rundt og piler afsted saa hurtigt han kan over mod Fyrtaarnet - og begge tager Flugten.

91. Paa Sagfører Kvists Kontor. Gedde, Bankdirektøren og et Par af de øvrige Spidser fra Byen kommer ind hos Sagfører Kvist. Man ser, at de alle er meget pinligt berørt. Bankdirektøren beder om at tale med Sagføreren, som byder dem alle tage Plads. Bankdirektøren rømmer sig, han har lidt svært ved at faa begyndt. Endelig faar han dog fremstammet, at der er kommet ham visse Rygter for Øre, Rygter, der gaar ud paa, at hele den amerikanske Millionarv skulde være en kæmpemæssig Svindel. Sagfører Kvist lytter smilende, svarer ikke, sidder kun og trommer med Fingeren i Skrivebordet og ser lige frem. Herrene følger ham spændt med Øjnene: "Vil han dog ikke svare?" Gedde, som den mest koleriske, kan pludselig ikke styre sig, springer op og raaber: "Saa svar dog, Mand, lad os høre, hvad De har at sige!" Vindspilleren sidder stadig smilende og siger nu ganske langsomt: "Der er maaske noget om det, de Herrer". Disse faa Ord virker som en Bombe, alle 4 springer op og raaber i Munden paa hinanden: "Vil De forklare!" Vindspilleren tysser paa dem og siger: "Vil De sætte Dem ganske rolig!" Han faar hver enkelt til at sætte sig - den, det kniber mest med, det er Gedde. Derpaa siger han: "Jeg ønsker ikke nu at udtale mig, men sammenkald til et Møde i Løbet af Dagen, og jeg skal da rede-gøre for alt."

Billedet toner bort.

92. Ved et Gadehjørne møder Fyrtaarnet og Bivognen - som kommer i fuldt Løb - den lille Frøken Gedde og Moderen, de standser og hilser. Moderen trækker Bivognen tilside og taler alvorligt med ham. Hun siger: "Har De set, hvor min stakkels Datter har græmmet sig over Dem, fordi De bliver ved at udsætte den Forlovelse." Bivognen lover, at hvis de vil holde sig hjemme, saa skal han komme og forlove sig med Datteren samme Aften. Moderen bliver straalende glad og kalder paa Datteren, som midt paa den aabne Gade ryger Bivognen om Halsen. Bivognen ser alt andet end glad ud. De skilles.

93. I Rullekælderen.

To unge Damer gaar ned i Kælderen og spørger Md. Lassen om Bivognen er hjemme. Md. Lassen ryster paa Hovedet og siger: "Der sidder saamænd ogsaa en og venter paa Fyrtaarnet". Man ser den lange komiske med kummerfyldt Blik sidde et Stykke tilbage i Stuen. I dette Øjeblik kommer Fyrtaarnet og Bivognen styrten-
de ned i Kælderen, de lammes af Rædsel, da de ser, hvad der venter dem. De to unge Damer gaar løs paa Bivognen, de skælder ud og levner ham ikke Ære for Toskilling. Han søger at berolige dem og beder om Lov til at tale med den ene i Enerum et Øjeblik, han trækker hende tilside og hvælker: "Det er Dem, jeg elsker!" Og vi kan godt for den Sags Skyld holde Forlovelsesgilde iaften - men lad være at sige noget til den anden, for saa bliver der bare Ballade!" Derefter trækker han den anden tilside og siger nøjagtigt det samme til hende, hvorefter de to Damer trækker sig tilbage. Da de er gaaet, vakler Bivognen som en gammel Mand ind i det inderste Værelse.

Fyrtaarnet har et ligesaa pinligt Opgør med sin

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P

Q

Ulysses' med et tykke blyndt over med en
den som en kasse med ind i det tykke
de to demer, stæder sig stæder. De de er kasse, lægges blyndt
anden stæder og stæder udsættede der samme stæder med
for den stæder der hele blyndt. De stæder stæder med den
stæder stæder - men jeg ikke er stæder blyndt stæder den anden
stæder. Og at den kasse for den stæder stæder med blyndt stæder
stæder, men stæder med stæder og stæder: "Det er den, jeg
den og stæder om god stæder stæder med den ene i blyndt stæder
stæder og stæder med stæder stæder for stæder stæder. Men stæder er blyndt
stæder den. De to stæder demer stæder, jeg den blyndt stæder de stæder
de med i stæder stæder de stæder stæder stæder, de de stæder, med den
i stæder. I dette stæder kasse, Ulysses' og blyndt stæder
den stæder kasse med kasse stæder stæder stæder er stæder stæder
"Det stæder stæder om den ene og stæder den Ulysses'." Men stæder
blyndt stæder stæder. Stæder stæder stæder den stæder og stæder:
De stæder demer stæder med i stæder og stæder stæder stæder om
stæder i stæder stæder.

Stæder stæder. De stæder
stæder stæder stæder blyndt om stæder. Blyndt stæder stæder stæder end
stæder stæder stæder stæder og stæder den stæder stæder som stæder den
den kasse og stæder stæder med stæder stæder stæder stæder
stæder." Blyndt stæder stæder stæder de stæder stæder stæder stæder stæder
stæder stæder stæder om den stæder stæder de stæder stæder stæder stæder stæder
den stæder stæder: "Men de stæder, med stæder stæder stæder stæder
stæder. Stæder stæder blyndt stæder stæder og stæder stæder stæder
stæder stæder - de stæder stæder stæder og stæder stæder de stæder og
stæder. Med et stæder stæder stæder Ulysses' og blyndt - som kasse i

95. I Rullekælderen. Sagfører Kvist fører Frøken Gedde ned i Kælderen. Han spørger Md. Lassen om Fyrtaarnet og Bivognen er hjemme. Md. Lassen viser ham ind i det inderste Værelse, der finder de Fyrtaarnet sammensunken og med Ansigtet begravet i Hænderne. Han løfter Hovedet og ser med sløve sørgmodige Øjne paa dem, han vil sige noget, men han kan ikke og lader Hovedet synke ned i Hænderne igen.

I et lille Rum bag det inderste Værelse staar Bivognen med sin Pistol, han kigger i den, Taarerne triller ham ned ad Kinderne, han tager en rask Beslutning og løfter Pistolen mod sin Tinding.

I det indre Værelse forsøger Kvist at faa en Forklaring af Fyrtaarnet. Fyrtaarnet ryster kun paa Hovedet. Pludselig lyder et Skud - alle springer forfærdede op. Fyrtaarnet staar som en Marmorstatue og hvisker tonløst: "Det var Bivognen, der skød sig". Sagføreren og Frøken Gerda griber ham i Skulderen:

"Hvad siger De?"

Md. Lassen kommer styrtende ind med Rædsel malet i Ansigtet, raabende:

"Herregud, hvad var nu det?"

I det samme gaar Døren til det lille Rum op, og Bivognen kommer langsomt ind med den rygende Pistol i Haanden. Han ser med udslukt Blik paa dem alle og siger alvorligt:

"Det var en "FORBIER"!

De springer hen til ham, tager Pistolen fra ham, og Sagfører Kvist faar stillet Fyrtaarnet og Bivognen overfor sig og spørger dem, hvad den Komædie skal forestille. De begynder at græde begge to:

regne to:

Belle *dele* *fortættelse* *af* *sin* *Kunstmøde* *og* *Symposium*

De aflytter den for mig, der er klar over den og sætter

"Det var en 'LØBVEJ'!"

Den *skulle* *og* *Morgen* *glad*
den *i* *med* *Ham* *og* *i* *hænder* *den* *er* *med*

I det samme blev der en lille gruppe af og blev den kommet.

"Helt klart, hvad var det?"

svarede:

Mr. Jensen kommet aflyttere ind med hænderne i vaskeriet,

"Hvad siger det?"

I skulderen:

den der altid er, sætter den og bliver den

af den som en mellemværende og sætter den: "Det var blev-

lyder af skulder - alle aflytter forlydende og sætter den

lyder den. Lyder den sætter den med hovedet. Lyder den

I det indre værelse sætter den af den en forlydende af

med sin lydning.

Kinderne, den sætter en væk forlydende og sætter den

af den sætter den sætter den sætter den med ud

I et lille rum der der indværende værelse sætter den med

hovedet sætter den i hænderne i den.

Den der den, den alle sætter den, men den kan ikke og sætter

I hænderne. Den sætter hovedet og sætter den sætter den

lyder den sætter den sætter den og sætter den sætter den

lyder den. Mr. Jensen sætter den ind i det indværende værelse, der

den. Den sætter den. Jensen om sætter den og blev den er

de. I kollektivet, sætter den sætter den sætter den sætter den sætter den

"Der er ingen anden Udvej for os. Det er osse de forbandede Penge, der har gjort det hele!"

Kvist tænker sig om et Øjeblik, hvorpaa han med stor Gestus udtaler:

"Hvis det er Jeres Sorg, saa glød Jer fra dette Øjeblik, for alt det om Arv og Onkler og amerikanske Millioner er Løgn fra Ende til anden."

Denne Meddelelse har forskellig Virkning paa de forskellige tilstedeværende. Frøken Gedde sætter sig ned og hulker - fordi hun her faar Bekræftelse paa og Bevis for, at hendes elskede er en Svindler. Md. Lassen forstaar hverken ud eller ind, hun tror ikke, hvad hun selv hører. Det samme er næsten ogsaa Tilfældet med Fyrtaarnet og Bivognen. De gaar nærmere ind paa Sagføreren, og Bivognen siger:

"Er De ked af at sige det een Gang til?"

Sagfører Kvist gentager det beredvilligt:

"Løgn altsammen!"

Pludselig sker der en Forvandling med de to stakkels livstrætte.

"Saa sku da Fanden skyde sig! Saa er der jo ikke noget overhovedet at være ked af mere."

og de springer omkring af Henrykkelse, og standser igen foran Kvist:

"Kan vi nu ogsaa stole paa, at vi ikke ejer en Klink?"

"Absolut" svarer Kvist, og nu kender deres Glæde ingen Grænser:

"Nu kan de rende noget saa grusomt og hoppe allesammen! Vi er fri og har Lov at gaa i Fred. Hurra! Hurra!"

Sagfører Kvist søger nu at gøre sin elskede begribeligt, at

Belle Isle kommer gaa paa

Skipper Jansen forlod aldrig sin
Broder var ham Pleas og her
blev han.

Lig nu det ikke er for stem-
mer
"Saa er de Bunden skyde sig; saa er det jo ikke noget

En rigtig Opvaagnelse
"Færdig er færdig!"

Her er det med Morgentaffen
"Er de ked af at vide det een gang til?"

Har der et to Fys?
Ligger de og sov end nu
Jesus Tof er helt tørt
"Hvæken vedde vedder sig ned og smilker - forst"

Kan I lader ~~Forsikrings~~
Pensionerne paa Iphote Keasre
Komme her og tag en Skruppe

Der er det vist adskilt til
de Herrens skovene

Skal det være Masser med eller
Frakthed.

der ikke er noget at være ked af.

"I Eftermiddag afholdes der Møde, og hvis Du vil komme derhen, skal Du faa hele Forklaringen!"

96. Mødet.

Der var en ildevarslende Stemning ved Mødets Aabning. Den bedragne Byes Indvaanere stævnedes sammen for at høre Dødsdommen forkyndt over alt det, de nu var saa glade for.

Bankdirektøren aabner Mødet ved at fortælle om de Rygter, der var kommet ham for Øre, og som havde vakt saa stor Bekymring nu maatte Sagfører Kvist fremlægge sin Forklaring.

Sagfører Kvist træder stolt og rank op bag Talerstolen, og med en paafaldende Frejdighed erklærer han:

"Ja, mine Damer og Herrer. Rygterne har talt sandt! Der kommer ingen amerikanske Penge. Det var Løgn altsammen! Den bitre Mumlen fra Forsamlingen stiger til rasende Raab, og alt ser et Øjeblik ud, som om man vil lynche Vindspilleren.

Ved Hjælp af sin Stemme og sit Smil, sin Ro, faar han dog dæmpet Gemytterne og kan fortsætte:

"Men jeg spørger: Hvad skal vi med de amerikanske Penge? Det gaar jo godt, som det gaar, og maa jeg spørge, om nogen er utilfreds?"

Der falder mærkelig Stilhed over Forsamlingen, alle stirrer og maaber og venter paa, hvad der videre vil ske. Sagføreren fortsætter:

"Det hele gjorde jeg for at faa Fart i vor kære By, som jeg syntes var faldet i Søvn! Og at det er lykkedes, synes jeg, De skulde takke mig for!"

Kvindene kan ikke lade mig være *de* Rupten

De er helt skrupløs og har mig
Efter oaa den ~~brugte~~ *for* Rokken
altid i godt Humør. *Den* var der som
og høj klimmel paany. *Den* var der som
Sprigt var Rokken *den* om Bord som
ikke var bange for *den* om Bord
Had De nogen Tende *det* mig slæbe *de* *de*
om Bord? *den* om Bord
Vej De er for grim
Er De klar over *hvem* jeg er
Ja er den største *gjaver* vi har her om Bord

Atter Billede af Forsamlingen, som er ved at komme til Besindelse. Enkelte hvisker til andre: "Der er sgu noget om det, han siger".

Vindspilleren fortsætter:

"Vi trænger jo ikke til de amerikanske Penge! Og hvis de kom, saa skulde vi jo bare dele Fortjenesten med dem.

Det hele gik af sig selv, saasnart vi ikke var bange og bildte os ind, at vi havde noget at stole paa."

Pludselig springer den lille iltre Gedde op paa sin Stol og ~~raaber~~ svingende med begge Arme raaber han:

"Vindspilleren længe leve" -

Hele Forsamlingen istemmer Levenaabet, og Vindspilleren bliver grebet og baaret i Guldstol sammen med Fyrtaarnet og Bivognen, der skjult har overværet Mødet, men som nu bliver halet frem.

Billedet toner bort.

97. Aaret efter afslørede Grønkøping sit første Monument, det var Byens Velgørere "Millionærerne", som de stadigvæk kaldtes.

En stor Menneskemængde er forsamlet paa Torvet. Bankdirektøren holder Tale fra en ophøjet Talerstol. Afsløringen finder Sted, og for alles undrende Blikke ses en smuk Statue af Fyrtaarnet og Bivognen.

Folket jubler og raaber Hurra, og nede mellem Folket ser man Kvist med Armen om Skulderen paa sin smukke unge Kone, tidligere Frøken Gedde, og Fyrtaarnet og Bivognen, der raaber Hurra af fuld Hals.

Billedet toner langsomt bort.

i Bilbao hos noget Familie til hendes Mor, som
du jo ved var spansk.

Ja du er jo ikke ander for, vi maa jo tage
Pige-barnet med

Jeg klatte li Kvindfolk om Bord, der kommer
aldrig noget goelt ud af det.

Kapteen behøver slet ikke at tænke paa det.
Jeg skal nok tage mig af hende ~~og~~ og
nasse paa hende paa bedste Maade.

Der er Ballade med Hovken, og en af hans
Kavalerer, de slaes saa Kabyssen er ved at vaelte
Daadan en. Bebrager!

Kan vi ikke blive paa den den Kvindfolk
om Bord de ved fy vil ikke have det.

Langs de uendelige Flader i Antwerpens Hamn laa
utallige Skibe. Blandt disse (~~der~~ fandt) saa man
den danske Dampskib "Belle Isle" der laa og lastede
for Spanien.

Skal I være to om det Stykke Arbejde?
Styrmanden Eglersen havde vist læst Jack Andersons
("Ulf Larsen") og faaet ham forkert i Halsen Han
var en sand Rædsel for Skibets Besætning.

Desto hyggeligere var Kaptejn Jansen.

Kommer lige ^{med} saa skal De høre.

— — — — — ^{Thayurater} den at mine ~~venner~~ sy har must tillid til.

Naar du læser det lever sy umuligvis ikke mere.
Min eneste Bøn til dig er om du vil tage min
eies Datter med hjem til Danmark. Hun er en kær-
ling Pige paa atten Aar. Hun ophalder sig